

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 4C/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613201833
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Bellová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2016:2613201833.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Monikou Bellovou v právnej veci žalobcu: N. G. B., B.. XX.XX.XXXX, X. Ž., Z. XXX, Š. C. U., právne zastúpený: JUDr. Katarína Micháľková MBA, so sídlom advokátskej kancelárie Bratislava, Košická 48, proti žalovanému: HELLAS TRAVEL, s.r.o., IČO: 36 246 115, so sídlom Senica, J. Kráľa 739, právne zastúpený: Advokátska kancelária Kurucová, s.r.o., so sídlom Senica, Hurbanova 486/2, o zaplatenie 1.519,11 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania na súdnom poplatku v sume 91,- € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 889,18 €, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku právnej zástupkyňi žalovaného.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojim návrhom zo dňa 25.2.2013 domáhal zaplatenia sumy 1.519,11 € z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku chyby žalovaného pri objednávaní zájazdu pre žalobcu, v dôsledku ktorej si musel na mieste zájazdu doplatiť ďalšiu izbu, nakoľko mu bola poskytnutá pre tri dospelé osoby a jedno dieťa len jedna dvojlôžková izba.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 4C/48/2013-102 zo dňa 20.2.2014, ktorým žalobu zamietol. Rozhodnutie s použitím § 852 ods. 1, 2, § 852b ods. 1, 2, 3, § 852j ods. 2, § 415, § 420 ods. 1, 2, 3, § 442 ods. 1, § 443 českého Občianskeho zákonníka a § 142 O.s.p. odôvodnil tým, že nakoľko bola zmluva o obstaraní zájazdu uzavretá podľa ustanovení § 851a a nasledujúcich zákona č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníka, súd v zmysle článku 3 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej len Nariadenie Rím I) postupoval podľa českého právneho poriadku. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 23.10.2012 cestovnú zmluvu na pobyt v hoteli Riu Florida Beach v Miami v USA, a to v termíne od 24.12.2012 do 31.12.2012 pre štyri osoby, typ ubytovania: standard double (ROX1). V konaní vyvodil právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne, nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by žalovaný zavineným porušením povinností spôsobil žalobcovi škodu. Súd konštatoval, že bol preukázaný vznik škody vo výške 1.519,11 €, ktorá predstavovala cenu ďalšej izby v hoteli Riu Florida Beach, ktorú si žalobca musel priplatiť, nakoľko ho spolu s jeho tromi deťmi podľa jeho tvrdenia odmietli ubytovať v jednej izbe. Porušenie právnej povinnosti, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou, ako i zavinenie žalovaného však nebolo preukázané, nakoľko predmetná cestovná zmluva bola dojednaná správne. Žalovaný tak žiadnym svojím zavineným konaním neporušil svoju právnu povinnosť, nakoľko žalobca mal objednanú jednu izbu a tú aj dostal. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázal, že by ho v hoteli odmietli ubytovať v jednej izbe.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá žalobcovi vznikla, a to v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 25Co/295/2014-152 zo dňa 7.4.2015 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa sa dostatočne nevysporiadal s existenciou tvrdeného zmluvného vzťahu účastníkov, z ktorého porušením povinností mala vzniknúť uplatnená škoda, pričom neustálil, medzi kým predmetný zmluvný vzťah vznikol a na základe čoho. Bez ustálenia zmluvného vzťahu nie je totiž možné skúmať možné porušenie povinností z neho vyplývajúce, ktoré je predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd takisto konštatoval, že súd prvého stupňa sa nezaoberal vecnou legitimáciou účastníkov konania, hoci jej preskúmanie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Zároveň súdu prvému stupňa vytkol, že sa nedostatočne vysporiadal s použitím cudzieho právneho poriadku v spore účastníkov konania, ktorí obaja sú slovenskými osobami, teda v čom a na základe čoho videl v danej veci medzinárodný prvok s potrebou aplikácie cudzej právnej normy. Odvolací súd zdôraznil potrebu náležitého odôvodnenia rozhodnutia, ktoré vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je podstatnou náležitosťou každého rozhodnutia súdu. V danom prípade však súd prvého stupňa neodôvodnil napadnutý rozsudok v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. a porušil tým zákonom dané procesné práva účastníkov, čím im odňal možnosť konať pred súdom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd vyslovil, že povinnosťou súdu prvého stupňa bude opätovne posúdiť uplatnený nárok žalobcu z hľadiska ním popísaného a ozrejmeneho skutkového základu, v prípade potreby doplniť dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci a vykonané dokazovanie opätovne vyhodnotiť a vo veci znova rozhodnúť. Odvolací súd zároveň odvolávajúc sa na judikatúru dal súdu prvého stupňa do pozornosti, že v prípade, keď obstarávateľ zájazdu využije tretiu osobu k tomu, aby ako predajca v jeho mene a na jeho účet sprostredkovala uzatvorenie zmluvy o obstaraní zájazdu s objednávateľom, nevzniká objednávateľovi záväzkový vzťah zo zmluvy o obstaraní veci so subjektom označeným v zmluve ako predajca zájazdu, ale priamo s obstarávateľom zájazdu, t.j. s cestovnou kanceláriou, ktorá zájazd organizuje a ponúka ho na predaj prostredníctvom predajcu, a to za predpokladu, že tak ustanovujú všeobecné podmienky pre konanie zájazdu, ktoré sú súčasťou zmluvy o obstaraní zájazdu.

Súd v intenciách právneho záveru odvolacieho súdu doplnil dokazovanie písomnými vyjadreniami účastníkov konania a cestovnej kancelárie Expecta s.r.o., zmluvou o obchodnom zastúpení medzi cestovnou kanceláriou Expecta s.r.o. a žalovaným, všeobecnými obchodnými podmienkami cestovnej kancelárie Expecta s.r.o. a spolu s už vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

Zo zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 17.8.2010 mal súd preukázané, že žalovaný je obchodným zástupcom obchodnej spoločnosti - cestovnej kancelárie Expecta, s.r.o. so sídlom v Zlíne, Náměstí Míru 63 v Českej republike. Na základe uvedenej zmluvy sa obchodný zástupca, ktorým je žalovaný, zaviazal ponúkať a predávať v mene zastúpeného, ktorým je cestovná kancelária Expecta s.r.o. a na jeho účet zájazdy a/alebo iné služby cestovného ruchu organizované alebo sprostredkované zastúpeným.

Z písomného vyjadrenia cestovnej kancelárie Expecta, s.r.o. zo dňa 24.3.2016 vyplýva, že obstarávateľom predmetného zájazdu bola cestovná kancelária TUI so sídlom Karl-Wiechert-Allee 23, D-30625 Hannover v Nemecku.

Podľa bodu I. všeobecných obchodných podmienok cestovnej kancelárie Expecta, s.r.o. je táto cestovná kancelária len predajcom nemeckých a rakúskych cestovných kancelárií. Zároveň z bodu VII. všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že reklamácie zájazdov, ktoré poriada iná nemecká, rakúska alebo iná cestovná kancelária, sa preposielajú na vybavenie priamo týmto cestovným kanceláriám.

Žalobca na pojednávaní po rozhodnutí odvolacieho súdu zotrval na svojich tvrdeniach a žiadal žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. Uviedol, že nesúhlasí s použitím českej právnej úpravy, nakoľko nebola medzi účastníkmi dohodnutá. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že cestovná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá by v zmysle Nariadenia Rím I mala byť posudzovaná podľa právneho

poriadku krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa, t.j. v danom prípade podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Spotrebiteľ je v zmysle príslušných ustanovení upravujúcich ochranu spotrebiteľa slabšou stranou zmluvného vzťahu. Žalobca je teda toho názoru, že v danom prípade žalovaný v pozícii dodávateľa konal v rozpore s týmito ustanoveniami, nakoľko v cestovnej zmluve zo dňa 23.10.2012 nie je presne ustanovené, kto je obstarávateľom zájazdu, zmluva obsahuje len označenie predajcu a usporiadateľa zájazdu. Z uvedeného dôvodu ju žalobca považuje v tejto časti, ako aj v časti vymedzenia rozsahu objednaných služieb (t.j. typu ubytovania) za nejasnú. Poukázal na ustanovenie § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka a na všetky okolnosti s uzatvorením zmluvy a ostatné podmienky, ktoré žalobca pri dojednávaní predmetnej cestovnej zmluvy požadoval. Vyslovil názor, že konanie žalovaného (t.j. nevyhnutnosť uvádzať pri type ubytovania „2x“ standard double, resp. predložiť dve zmluvy) je klamlivou obchodnou praktikou, ktorú žalobca nemal odkiaľ vedieť a bol tak uvedený do omylu. V tejto súvislosti poukázal aj na komunikáciu s Dagmar Konečnou (zamestnankyňou žalovaného), z ktorej je zrejmé, že sa takisto dopustila klamlivej obchodnej praktiky. Ďalej žalobca uviedol, že cestovná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré najmä v časti určenia typu ubytovania, označenia zmluvných strán a voľby rozhodného práva spôsobili nerovnováhu v právach a povinnostiach žalobcu a žalovaného, nakoľko neprímerane vylučujú zodpovednosť žalovaného, a preto sú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Okrem uvedených skutočností je žalobca toho názoru, že žalovaný nesprávne poskytol predmetnú službu, nakoľko neuviedol, že zájazd je sprostredkovaný ďalším subjektom a že je len predajcom zájazdu, pričom tiež žalobcu nepoučil o reklamácií priamo na mieste počas zájazdu.

Žalovaný na pojednávaní po rozhodnutí odvolacieho súdu uviedol, že žalobca má vysokoškolské vzdelanie, je scestovaný a ovláda anglický jazyk, pričom predmetný zájazd si vyhladal sám a preto mal možnosť si naštudovať všeobecné obchodné podmienky. Poukázal na skutočnosť, že z cestovnej zmluvy je jednoznačné, že usporiadateľom zájazdu bola firma TUI, žalovaný bol len predajcom a preto nie je pasívne legitimovaný, čo vyplýva aj zo všeobecných obchodných podmienok cestovnej kancelárie Expecta, s.r.o. a preto navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa čl. 6 ods. 1 Nariadenia Rím I bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len "spotrebiteľ"), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len "podnikateľ"), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ:

- a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo
- b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

Podľa § 741a Občianskeho zákonníka zmluvou o obstaraní zájazdu sa obstarávateľ (cestovná kancelária) zaväzuje, že objednávateľovi obstará vopred ponúkanú kombináciu služieb cestovného ruchu (zájazd), a objednávateľ sa zaväzuje, že zaplatí dohodnutú cenu.

Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Z výsledkov vykonaného ako aj doplneného dokazovania v zmysle záverov odvolacieho súdu vyvodil súd ten právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne. Najskôr bolo potrebné vysporiadať sa s otázkou,

akým právnym poriadkom sa bude spravovať zmluvný vzťah vyplývajúci z predmetnej cestovnej zmluvy zo dňa 23.10.2012. Súd uvedenú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko na jednej strane vystupuje žalobca ako spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane dodávateľ (podnikateľ v zmysle Nariadenia Rím I), ktorým je obstarávateľ zájazdu. Vzhľadom na skutočnosť, že k voľbe práva medzi účastníkmi neprišlo (uviedenie právneho predpisu v texte zmluvy nepostačuje, nakoľko v zmysle článku 3 ods. 1 Nariadenia Rím I musí byť voľba práva urobená výslovne, čo v danom prípade absentuje), vychádzajúc z článku 6 ods. 1 písm. b/ Nariadenia Rím I súd konštatuje, že na daný zmluvný vzťah je potrebné aplikovať právny poriadok Slovenskej republiky, ktorá je krajinou obvyklého pobytu žalobcu ako spotrebiteľa, keďže podnikateľ smeruje svoju obchodnú a podnikateľskú činnosť na územie Slovenskej republiky, čo vyplýva z uzatvorenej zmluvy o obchodnom zastúpení so žalovaným. Na základe uvedených skutočností súd konštatuje, že na predmetnú cestovnú zmluvu je potrebné aplikovať ustanovenia § 741a až § 741k Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú zmluvu o obstaraní zájazdu. Z predmetnej cestovnej zmluvy vyplýva, že objednávateľom v zmysle citovaných ustanovení bol žalobca, žalovaného však nemožno považovať za obstarávateľa zájazdu, čo vyplýva jednak zo všeobecných obchodných podmienok cestovnej kancelárie Expecta, s.r.o. (konkrétne z bodu VII., podľa ktorého reklamácie zájazdov, ktoré poriada iná nemecká, rakúska alebo iná cestovná kancelária, sa preposielajú na vybavenie priamo týmto cestovným kanceláriám, ako aj z bodu I., podľa ktorého je cestovná kancelária Expecta, s.r.o. len predajcom nemeckých a rakúskych cestovných kancelárií), ktoré sú súčasťou predmetnej zmluvy, ako aj z vyjadrenia cestovnej kancelárie Expecta, s.r.o., podľa ktorého bola obstarávateľom zájazdu cestovná kancelária TUI so sídlom v Nemecku. V danom prípade teda nevznikol žalobcovi ako objednávateľovi záväzkový vzťah z predmetnej zmluvy so žalovaným. Zo zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 17.8.2010 súd zistil, že žalovaný v danom zmluvnom vzťahu vystupoval ako obchodný zástupca cestovnej kancelárie Expecta s.r.o., a teda konal v mene a na účet tejto cestovnej kancelárie.

Súd so stotožnil s argumentáciou žalobcu v tom smere, že predmetná cestovná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je na daný právny vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Súd konštatuje, že žalobca ako objednávateľ zájazdu svojím podpisom na predmetnej cestovnej zmluve zo dňa 23.10.2012 potvrdil, že sa dôkladne zoznámil s charakteristikou zájazdu, ako aj so všeobecnými obchodnými podmienkami obstarávateľa zájazdu, a preto súd jeho tvrdenia, že žalovaný ho neupozornil na všetko, čo predmetný zájazd obsahuje (resp. že mu poskytol neúplné informácie) považuje za účelové. Súd po preskúmaní predmetnej zmluvy nezistil žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ako ani neprijateľné obchodné praktiky, na ktoré žalobca poukazoval v súvislosti s tým, že mu ako slabšej zmluvnej strane zo spotrebiteľskej zmluvy zo strany žalovaného nebola poskytnutá služba bez toho, aby nedošlo ku škode na jeho strane. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, podľa ktorého by cestovná zmluva, resp. všeobecné obchodné podmienky neprimerane vylúčili zodpovednosť žalovaného, nakoľko obsahujú jednoznačné údaje a dostatočne určité ustanovenia. Bolo vecou žalobcu si ich riadne preštudovať a v prípade akýchkoľvek pochybností sa obrátiť na žalovaného, prípadne na sprostredkovateľa alebo obstarávateľa zájazdu na objasnenie jemu nejednoznačných skutočností z nich vyplývajúcich. Od podpisu predmetnej zmluvy do termínu zájazdu mal takisto dostatok času (dva mesiace) a v prípade zistenia jemu nevyhovujúcich podmienok zájazdu mal možnosť dohodnúť sa so žalovaným na zmene cestovnej zmluvy, prípadne na jej zrušení. Navyše súd dodáva, že žalobca si uvedený zájazd vyhľadal sám a preto nebolo povinnosťou žalovaného ho upozorňovať na skutočnosť, že je organizovaný za iných podmienok, ako mu ho ponúkol žalovaný.

Vecná, či už aktívna alebo pasívna, legitímácia je stav plynúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práv či povinností, ktoré sú predmetom konania. Nedostatok aktívnej či pasívnej legitímácie účastníkov je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby. Procesnú zodpovednosť za označenie účastníkov v návrhu vždy nesie žalobca v tom zmysle, že zodpovedá za nesprávne označenie vecne nelegitimovaných účastníkov. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba smeruje proti subjektu, ktorý v zmysle vykonaného dokazovania nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (t.j. záväzku), pričom žalobca v konaní nepreukázal opak, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Súd v konaní nevykonával dôkazy navrhnuté žalobcom (vyžiadaním potvrdenia z Hotela Riu Florida Beach v USA, dopytom na cestovnú kanceláriu TUI v Nemecku, ako ani opätovným výsluchom svedkyne Dagmar Konečnej), nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti by boli pre rozhodnutie v danej veci nadbytočné. Z uvedených dôvodov sa súd v konaní nezaoberal ani mailovou komunikáciou žalobcu s pracovníčkou žalovaného Dagmar Konečnou.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný, priznal súd náhradu trov konania. Tieto pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odpor v sume 91,- € a z trov právneho zastúpenia v sume 889,18 €, a to za deväť úkonov právnej služby po 71,36 € /prevzatie veci, odpor zo dňa 12.6.2013, pojednávanie v dňoch 3.9.2013, 10.10.2013, 20.2.2014 a 31.3.2016, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 23.4.2014, vyjadrenie k stanovisku žalobcu zo dňa 23.10.2014, vyjadrenie zo dňa 2.6.2015/, za jeden úkon právnej služby po 17,84 € /pojednávanie dňa 24.2.2016/, režijný paušál 4x 7,81 €, 3x 8,04 €, 1x 8,39 € a 2x 8,58 € a 20 % DPH vo výške 148,19 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15. dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

V odvolaní sa okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3 O.s.p) musí uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č.233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.